

תת"ע (חיפה) 11825-11-24 - מדינת ישראל נ' גולן בן שלוש

תת"ע (חיפה) 11825-11-24 - מדינת ישראל נ' גולן בן שלוששלוש חיפה

תת"ע (חיפה) 11825-11-24

מדינת ישראל

נגד

גולן בן שלוש

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[12.05.2025]

השופט אבישי קאופמן

החלטה

הנאשם עתר לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות כמפורט בהחלטתי מיום 6.4 והמאשימה התנגדה לבקשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

הנאשם אינו מכחיש קבלת הזימון לדיון אך הסביר שסבר כי מסר את ההזמנה לבא-כוחו, ורק בדיעבד גילה כי לא כך

הדבר. אין המדובר בטענה המצדיקה ביטול פסק הדין.

כפי שנפסק לא אחת:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של

אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא

על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות

דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

ע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל.

תקלה בקשר בין הנאשם ובא-כוחו לא התקבלה כסיבה המצדיקה ביטול פסק הדין וכבר נקבע כי אף אם מסר אדם

את הייצוג לעורך דין, אין הוא פטור מחובתו לוודא התייצבות וטיפול בעניינו "אין מחלוקת כי המערער זומן כדין לדיון

בפני בית המשפט קמא. גם אם שכר שירותי עו"ד אשר אמור לייצג אותו בדיון - אין הדבר פוטר אותו מחובתו לדאוג

לעניינו, ואין הוא יוצא ידי חובתו בחתימה על יפוי כוח לעורך הדין." ראו עפ"ת 2854-03-25 (מחוזי חיפה) פרעוני נ'

מדינת ישראל.

מקל וחומר נכונים הדברים כאשר הנאשם לא מסר את הטיפול לעורך דין, אלא רק טעה לחשוב שעשה כן, ולא ווידא

את הדברים כנדרש.

ניתן לבטל פסק דין הניתן בהיעדרו של נאשם גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהתברר כי הדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל). לשם כך, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל; רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל; רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל . וכבר נפסק כי: "טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. ... על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם.

במקרה דנן הסתפק הנאשם בטענה כללית כי לא ביצע את העבירה ובהצרה על רצונו "להוכיח את חפותו". אין די בטענה כללית כאמור שאינה עומדת בדרישות הפסיקה שנקבעו בידי בית המשפט העליון. במיוחד אין די בטענות אלה מקום שמדובר בעבירת מהירות שנאכפה במערכת אוטומטית - א'3 - והנאשם לא הראה סיבה כלשהי מדוע לא תתקבל קריאת המערכת במקרה דנן.

אף לא ניתן לומר כי גזר הדין שניתן בהיעדר התייצבות הנאשם מחמיר במיוחד. הנאשם הורשע בנהיגה במהירות של 46 קמ"ש מעל למותר בנסיעה בצומת מרומזר בדרך עירונית, והעונש נגזר עליו הוא של פסילה מותנית וקנס. אין צורך להסביר את החומרה של חריגה משמעותית מהמהירות המותרת בדרך עירונית, ובמיוחד בצומת בו עלול להיגרם מצב חירום עקב התחלפות האור ברמזור או טעות של נהג אחר בכניסה לצומת, ובו קיימת חובת זהירות מוגברת.

למרות האמור, ועל אף עמדת המאשימה להטלת עונש של פסילה בפועל הוטל על הנאשם כאמור עונש של פסילה מותנית וקנס "בלבד", ולא ניתן לומר כי גזירת דינו שלא בפניו גרמה לו לעיוות דין. אשר על כן, הבקשה נדחית, ופסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות נשאר על כנו. ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ה, 12 מאי 2025.